

A gyógyító Jézus vendégei

Hivatásőrző Ház Leányváron - a szenvedélybetegekért

Tudjuk - sőt, tapasztaljuk: a keresztény embert sem kerülik el a sérülések, betegségek. Nem valamiféle mesebeli sebezhetetlenség különbözteti meg őket azoktól, akik nem hisznek abban, hogy Isten Megváltót küldött a világra. Ha valami jellemző lehet a Krisztust követőkre, hát az, ahogyan a gyógyulást is keresve vállalják megsebzettségüket, ahogy a beteg, sérüléseket hordozó emberekhez fordulnak, és személyes-közösségi ügyüknek tekintik, hogy segítsenek a bajba jutottakon.

Vallásos emberek körében is gyakorta felüti a fejét az a hamis szemlélet, amely a különböző kóros függőségeket bűnnek, azaz erkölcsi kérdésnek tekinti. Felsejlik ebben egy bibliai párhuzam: a törvény szerinti merev gondolkodás, amely például a lepra - mint feltételezett isteni büntetés - mögött is bűnt sejtett, s e látásmódnak megfelelően az így "beszennyezett" embert a közösség eltávolította, kivetette magából. Ezzel szemben Jézus megérintette a bélpoklosokat is: kapcsolatba lépett velük, s meggyógyította őket. Keresztényként csak ezen a nyomon indulhatunk el. Segítségünkre lehetnek ezen az úton a testi-lelki gyógyulást kutató és támogató szakemberek, akik egyetértésben vallják: a drogoktól, így például az alkoholtól való függőség gyógyításra szorul, erre utal e megkötözöttség neve is: szenvedélybetegség.

Nem erkölcsi kérdés vagy jellembeli hiányosság e betegségek oka. Akik mégis erre gyanakszanak, maguk is akadályozzák a beteg ember gyógyulását, akinek egyik fő gátlója éppen az, hogy sokáig képtelen belátni: segítségre, szakértő gyógyításra, terápiára van szüksége. Az első lépés megtételéhez is támogatásra szorul...

Krisztusra utaló IHS-monogram, melynek középső betűjén egy kútból kihúzott vízmerítő edény rajza függ: ez a kép fogadja a belépőt Leányváron, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia kezelésében lévő Hivatásőrző Ház Rehabilitációs Otthon ajtaja fölött. Nagy lépés történt a gyógyulás felé vezető úton, amikor szeptember 14-én, a püspöki kar csaknem valamennyi tagja jelenlétében *Erdő Péter* bíboros megáldotta az új egyházi intézményt, melyet elsősorban alkoholbeteg papok és szerzetesek gyógyítására hoztak létre. Csakugyan hivatásőrző intézmény létesült, ahogyan *Seregély István* egri érsek is utalt rá megnyitóbeszédében: nemcsak a hivatások előkészítése, gondozása, hanem a papok bajban való támogatása is közös ügyünk.

A leányvári rehabilitációs otthonban - kétszemélyes lakrészekben - egyszerre tizenkét ember fogadására és ellátására van lehetőség. A gyógyítás a bentlakók testi, lelki és szellemi dimenziójára egyaránt kiterjed: ezt mutatja - nem csak jelképesen -, hogy a házban kápolna és "konditerem" egyaránt található. Az otthonban orvos, pszichiáter, pszichológus, addiktológiai konzultáns, szociális munkás, spirituális, valamint ápolószemélyzet dolgozik együtt a közös cél érdekében, amely nem más, mint hogy a szenvedélybetegség megkötözöttségéből visszaadják bontakozó emberségüknek és hivatásuknak azokat, akik elindultak a szabadulás felé vezető ösvényen. Ez az út ezentúl Leányvár felé is vezet...

Szöveg és fotó:

Szigeti László

A Hivatásőrző Ház létrehozását az amerikai New Jersey-ben élő *Rauch László* atya kezdeményezte még az 1990-es évek elején, az Anonim Alkoholisták közösségének társadalmi és spirituális programjára épülő amerikai Guest House működésének mintájára. A hazai intézmény megvalósulásának fontos állomásai voltak többek között a 2001-ben és 2002-ben Pannonhalmán rendezett konferenciák (lásd *Új Ember*, 2001. július 22.). Az Egyesült Államokban igen eredményesnek bizonyultak az alkoholbeteg katolikus papokat, egyházi személyeket gyógyító Guest House intézmények. Rauch László mellett - aki maga is ezen intézmények egyikében szabadult meg alkoholfüggőségétől - nagy szerepe volt a folyamat elindításában *Ternyák Csaba* érseknek, az MKPK előző titkárának, aki ellátogatott az amerikai rehabilitációs otthonokba, és programjaikat ismertette a hazai egyházi vezetőkkel. látogatása során az amerikai magyarok gyűjtést szerveztek az anyaországi intézmény létesítésére. Ennek eredményéből - húszezer dollárból - jött létre később a magyarországi Guest House Alapítvány. *Veres András* püspök az MKPK titkáraként folytatta elődje munkáját, és szorgalmazta a rehabilitációs otthon életre hívását. Az intézmény vezetője *Hidász Zoltán* addiktológiai szakember, aki korábban a Katolikus Karitászt budapesti RÉV-ambulanciáját vezette.